

האם יש ענין לדעת המשנ"ב שלא לסמוך על שומר לענין לימוד או אכילה לפני תפילת ערבית

למרות שנזכר במשנ"ב בהל' ערב שבת צד שאין לסמוך על שומר לענין רחיצה בזמן מנחה עי"ש, מ"מ דעה זו (שהיא גם דעת הגר"א במעשה רב כמבואר במשנ"ב סי' רלב) נאמרה רק בדברים שיש חשש שלא יוכל לסמוך על שומר, כמבואר במשנ"ב ושעה"צ סי' רלב דלגבי סעודה גדולה חיישי' לשכרות ואז לא יוכל השומר להועיל, וכן במרחץ יש חשש שיתעלף ואז ג"כ לא יועיל השומר, אבל באכילה גרידא או

בלימוד גרידא מוכח שם דלא אמרו חומרא זו.

ואמנם יש חומרא שהביא המשנ"ב בסי' פט בשם החי"א אבל זה נאמר באופן מסויים, וגם אפשר רק קודם שחרית שנאמרו בו דינים אחרים, כמו שכבר הערתי בתשובה אחרת (שכתבתי להרב מנדל רב דק"ק טגלש בלונדון), אבל בלאו הכי לא.

וכן לגבי קולא דלימוד ברבים דמדכרי אהדדי במשנ"ב סי' תלה בהל' בדיקת חמץ משמע דלא ברירא ליה לגמרי ענין זה, אבל שומר מבואר שם דמהני (מלבד מצאה"כ שאז הוא זמן בדיקה ואסור לדחות גם בשומר).

ומ"מ יש לציין דבשו"ע מבואר דלכתחילה יש להתפלל ערבית בתחילת הזמן, אבל מי שבלאו הכי אינו מתפלל בתחילת הזמן אין מניעה שלא לאכול או ללמוד בינתיים עם שומר שאינו אוכל ולומד.

